

tragningsmaade, jeg paa ingen Maade kan ansee for begrundet, at det ikke skulde høre hjemme i en Lov, som bestemmer Lønning for mange forskjellige Embeder under de forskjellige Ministerier, at indsætte en Paragraph om, at Lønningsmaaden ved Sportler skal forandres. Den ærede Minister har heller ikke begrundet denne Betragtning, han har ladet sig nøie med at sige, at det ikke var en passende Plads for en saadan Bestemmelse, men hvorfor det er saaledes, derom har han Intet sagt.

Jusfitsministeren: Jeg er aldeles vis paa, at jeg ikke under mit seneste Foredrag har sagt Andet, end hvad der allerede laa i det første; den nærmere Udvikling, jeg tillod mig af det, der indeholdtes i det første Foredrag, blev fremkaldt ved det, der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning), men det er i Et og Alt fuldkommen samstemmende med, hvad jeg fra Først af sagde. Det har særdeles store Vanskeligheder at komme ind paa de forskjellige Afdelinger af hvad den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, antydede; hans Foredrag vidner heelt igjennem fuldkommen om, at han ikke har misforstaaet mine Ytringer, men han har ved den Maade, hvorpaa han har fremstillet dem, draget Resultater ud af dem, mod hvis Rigtighed jeg paa det Bestemteste maa protestere. Jeg vil ikke kunne gennemgaae dem alle, men der er nogle af dem, som jeg skal tillade mig at fremdrage, for at paavise for det ærede Thing, hvorledes Afbenyttelsen af disse Ytringer har fundet Sted. Den ærede Rigsdagsmand siger, at jeg har stillet mig paa det Punkt, at jeg anfaae mig for Den, der bedst vidste, hvorledes der skulde forholdes med Sagens Ordning, at i mine Hænder maatte det ligge, Andre vilde ikke have Forstand derpaa. Jeg har udtalt mig saaledes, at det, der skulde afgive Garanti, det var Ordningen af Lønningsforholdene i det Hele, og jeg maatte være særdeles forsynet, hvis jeg noget Dieblif kunde tvivle paa, at det, hvorpaa det kommer an, naar der bliver Tale om Lønningsforholdenes Ordning, er det høitærede Folkethings Samthffe. Jeg veed ikke, hvorledes Noget skulde kunne falde paa

at oversee, at dette er Betingelsen for, at der kan blive Spørgsmaal om Reguleringen af Lønningsforholdene. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at jeg havde bemærket, at man ikke kunde igjennem en Lovbestemmelse lade en saadan streng Forpligtelse træde istedetfor den Bemyndigelse, som en allerhøieste Resolution har givet. Jeg veed ikke, hvorledes han er kommen til at opfatte og forklare mine Udtryk paa en saadan Maade, at de kunne være i Harmoni med hvad han sagde; det er jo klart, at igjennem en Lov kan en saadan Bestemmelse gives; det, jeg har sagt, er, at det er utilraadeligt at give en saadan Bestemmelse gjennem en Lov, og Grunden, hvorfor det efter min Overbeviisning er fuldkommen utilraadeligt at gjøre det, har jeg tilstrækkeligt betegnet, er den, at man ved at vedtage den Bestemmelse, at herefter skal Lønning ved Sportler bortfalde, vil komme ind paa et Gebeet, hvor man ikke vil være sikker paa, at Afløsningen kan stee paa en rigtig Maade, at Lønning med fast Gage kommer til at blive gennemført paa en hensigtsmæssig Maade. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at jeg uden Grund har meent, at en Bestemmelse som denne ikke har sin Plads i en Lønningslov; det har den efter min Formening heller ikke, fordi en Lønningslov skal — jeg kan der holde mig til hele den foreliggende Lovs Indhold — bestemme Lønninger, men ikke optage en Bestemmelse om, at herefter skal Lønning gjennem Sportler bortfalde, og Lønning gjennem fast Gage finde Sted. Det er det, som ikke vedkommer Lønningsloven som saadan; der etableres der en Regel, som slet ikke har med Lønningsloven som saadan at gjøre; men jeg skal dog forøvrigt henlede den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed paa, at jeg netop med Hensyn til Maaden, hvorpaa man dog skal vise Omhu for hvad der kommer til at staae i Loven, udtrykkeligt fremhævede, at det ikke var noget Punkt, som for mig var afgjørende, men jeg releverede det, fordi det ikke i sig selv var passende at indrømme en saadan Bestemmelse Plads her i Loven. Naar den ærede Rigsdagsmand oftere har troet i Maaden, hvorpaa jeg udtalte mig, at finde en Usikkerhed og Uvished om, hvorvidt jeg vilde iværksætte Reformen, saa tør jeg bestemt sige, at en saadan Ud-